

גָּל יְרֵנָה תַּלְעִיָּוֹן בְּפֶרֶשׁ הַשְׁבָּרָע
עֲרוֹכִים בַּיָּדָי נָחָמָה לִיבּוּבִין. שְׁנָת הַטְּלָשׁ עַרְתָּה
אָוֹל עַי מִזְסָד מִזְרָח וְזָמָלָה לִמְבוּגָרִים וּלְנוּגָר
הַסְּתָדָרוֹת נָשִׁי מַזְחִי אַמְרִיקָה

אמר ר' (תשנ"ד)

הערה: לספרית העומר ולחג השבעות ע' גליונות תש"ז ותש"ט !

א. פסוקים א' - ד'.

רמב"ן ד"ה דבר אל בני ישראל... והבכוון בעיני, כי פרוט "אללה מועדי ה'" אמר תקראו אותם מקראי קדט אלה הם מועדי" על הגזכרים למטה בפרשיות (**פסוק ז'**) בחדש הראשון וגו", ולכון חזר שם (**פסוק ז'**) פעמי אחרת. "אללה מועדי ה'", בעבר שהפסיק בעניין השבעת. והנה אמר "אללה מועדי ה'" אשר תקראו אותם מקראי קדט אלה הם מועדי" במלואמת בעוזה - אבל השבעת תטרמו לעשות אותה שבת שבתו נמקל מלאכה טבעותם, כי יזהיר בטבת פעמים רבות. וירמו עוד בכאן, כי גם בבואה שבת באחד מן המועדים לא תדחה לעשות בה אורכל נפש. וכמו מהו "אללה הדברנים אשר צורה ה'" לעשות אותם על המשכן ומלייו (**טמות לה' א'**) והפסיק בשבת (**טמות לה' ב'**) טעת ימים תשעה מלאכה וחזור זאמך וזה הדבר אשר צורה ה' לאמר קחו מאתכם תרומה לה'" (**טמות לה' ד-ה'**) והוא המזווה הראותנה, כי בעבר שהפסיק בת הוציאו לחזור ולהתחילה בראותנה... וראיה לפירוט זהה, שלא הזכיר בטבת "והקרבתם אותה לה'" כאשר יזכיר בכל מועד ומועד, זאמך בסוף הפרשה (**לו'ז**) "אללה מועדי ה'", טאיון שבתו בכלל מועדי קדש, להזכיר אותה לא אמר בפרשת שבתו (**ד' - ח'**) "וזיבר ה' אל מטה לאמרך" באדר אמר בכל מועד ומועד, שנינה (**ע'י פסוק ט'**, כ"ג, כ"ז, לג') כי הדבר הראותן הוא היה מצות המועדים, אלא טהיל להם השבעת לטולו מנור דין המועדים - לא לבאר מצותיו ותורתינו, ולכון לא אמר בו "והקרבתם אותה לה'" כאשר אמר במועדים.

- הסביר מהו הקטן במבנה פרקנו שאותו רצה הרמב"ן לתרץ?
  - מהו הדמיון בין פרקנו לבין טמות ל"ה א"ה לדעת הרמב"ן?
  - מה הן הראיות השונות סמביא הרמב"ן לדעתו?

מוועדי ה', אשר תקרוו אונטן מקראי קדש אלה הם מוועדי .

ספורנבו ד"ה מועד ה"

- (א) המסכיהם ספורנו לרמב"ן דלעיל בפדרות פסוקנו?
 (ב) כיצד מפרט ספורנו את הילים "תקראו אותו מקרה קדש"?

אללה הש מועדי
 (א) נגיד איזו תפיטה במחות החז פונה ספורנו בדבריו?
 (ב) מה עניין הפסוק מיטעה א' "חדריכם ומוציאיכם טנה נפשי"

הרבנן: להזיהר שלא יטעו חגייהם ומועדיהם. לשבועה ולמכתה עתיק (מליצה זו
לקוחה מיטעה כ"ג י"ט ופירושה: לשבעו מאכלים טוביים ולהתכסות
בבגדים יקרים) ולא לעבודת כוכבים; כי הנה לא נשבות בטבת
מליל ימי השבעו ולא לבזבז כוכב שבתאי אלא מפני שהוא י"ח, שבת
ולנפטר בטענה בראשית. – וכן לא יחוגו את חג הפסח להתענג בימי
אביב או מפני טבונת השם במזל טלה אלא מפני שפסח הוא על בתיהם
בני ישראל בזגופו את מזרדים ומפני טבחבוזון הוציאם ממצרים ולא
הספיק זצקם להחמיין. וכן חג הסוכות: לא יענו להתענג ברוב
הטורבה שיאספו מן השדה ולא להכנס השם במזל מאוזנים, אלא מפני
שהוליכם ח' במדבר וכובדו עליהם ולטבה ולהזודות לטמו על
אתם מזוהם כי ממון הכל וברכתן היא תעשיר...

היבנו גורמו ראיונותיו אלה בפסוקים ?